

323 A nicea-konstantinápolyi hitvallás
szöveg: Pásztori-Kupán I., 2012 | dallam: Pozsony, 1800 körül (Eltévedtem, mint juh)

1. Hi-szünk egy Is - ten - ben, meny-nye-i A - tyánk - ban,
Min - den lát - ha - tó - nak és lát - ha - tat - lan - nak

min - den - ha - tó U - runk - ban, A mennyet és föl - det
ö - rök Al - ko - tó - já - ban,

a - ki te - rem - tet - te, gon - dot vi - sel a - zok - ra.

2. Hiszünk az egy Úrban, Jézus Krisztusunkban, Isten Egyszülöttjében,
Aki az Atyától nemzetest öröktől, az ő szent kebelében,
Minden idők előtt, Isten az Istenből, Világ Világosságból.
3. Valóságos Isten a valóságostól; nem teremtmény: született;
Egyetlen lényegből, a Teremtőéből, Világosság és Élet,
Minden általa lett, hiszem, önélküle semmi nem lett, ami lett.
4. Értünk, emberekért és üdvösségünkért alászállt a mennyekből,
Testté lett Lélektől és Szűz Máriától, ember lett szeretetből,
Keresztre feszíték Pilátus idején tudatlan gyűlölségből.
5. Ő értünk szenvedett, és eltemettetett, harmadnap feltámadván,
Az Írások szerint fölment a mennyekbe, és ül az Atya jobbján,
De majd újra eljön örök dicsőséggel, nem hagy bennünket árván.
6. Visszatér ítélni az eleveneket és régen megholtakat,
Kétfelé választja és külön állítja a kecskéket s juhokat,
Örök uralmának és országlásának vége soha nem szakad.
7. Hiszünk Szentlélekben, Úrban és Istenben, megelevenítőben,
Az örök Atyától és az ő Fiától származó szent Istenben,
Aki imádandó s együtt dicsérendő mindezekkel egységben.